

NAJNOVEJŠE VESTI

Davey obljubljuje,
da bo odpravil
prodajni davek

Kent, O. — Martin L. Davey, bivši governor in kandidat za ponovno izvolitev ohijskim governorjem na demokratiški listi, se je izjavil, če bo nominiran in izvoljen, bo delal na to, da se bo v državi Ohio odpravil prodajni davek.

"Ako bom jaz izvoljen governorjem," je rekel, "bom odpravil ves prodajni davek, ki je najbolj obsoje vredno obdavčenje, kar smo jih še imeli v Ohio. Ta davek je bil sprejet, predno sem jaz postal governor. Dosti je bilo sitnosti, ko smo ta davek pobirali. Toda vidi se, da je ta davik vedno bolj osovražen in ne ljubi. To je ene vrste davek, ki je odveč vsakemu, ki ga mora plačati."

Poglejte, kako se pride
z lev roko v desni žep

Kdo bo clevelandski župan, če bo sedanji župan Burton izvoljen za senatorja? Recimo, če bo, kar nas pa Bog obvaruj, se bo takoj odpovedal županskemu stolčku. Po mestnem čarterju bi stopil na njegovo mesto direktor postav, ki je sedaj Henry Brainard. Pa Brainard je demokrat in to vendar ne gre, da bi bil demokrat za župana pri republikanski administraciji! Zato bodo napravili takole: Brainard bo resigniral iz urada kot direktor postav. Župan bo imenoval na njegovo mesto pomožnega direktorja Blythina, Brainarda bo pa imenoval za pomožnega direktorja. Potem se bo pa Burton odpovedal in Blythin, ki je republikanec, bi prevzel županske posle. Domovina bi bila rešena! In takoj, ko bi postal Blythin župan, bi imenoval Brainarda zopet direktorjem postav. To je, pravijo, politika!

BUCHAREST, 3. aprila. — Hans Neubacher, osebni zastopnik Hitlerja, je bil v dolgem razgovoru pri romunskem kralju Karlu. Neubacher ima pravico sklepati razne trgovske pogodbe, ne da bi bil odgovoren drugemu kot Hitlerju. Očividno napenja Hitler vse sile, da si zagotovi razne potrebščine, predno pritisnejo zavezniki na Romunijo, da preneha trgovino z Nemčijo.

CHARDON, O., 3. aprila. — Sojenik Harlan Sperry je spoznal Joe Battista iz Cantona, O. križega, da je na 11. novembra streljal na farmarja Roberta Fenwicka iz Geauga okraja in ga težko ranil, ko mu je ta rekel, da ne sme loviti na njegovi farmi. Enajst priče je izpovedalo, da je bil Battista, znani gembler, tisti dan doma v Cantonu. Toda sodnik je bolj verjel pričam, ki so videli tisti dan Battista v tej okolici in verjel je Fenwicku, ki je napadalca spoznal, ker je streljal nanj komaj iz razdalje 50 korakov. Kazen bo od 1 do 20 let.

NEW YORK. — V primarnih volitvah v državi New York so volivci v štirih okrajih izvolili delegate, ki bodo glasovali za tretji termin Roosevelta.

MILWAUKEE, WIS. — Župan Hoan, socialist, ki je županil temu mestu 24 let, je bil poražen za ponovno izvolitev od neodvisnega kandidata Zeidlerja.

PARIS, 3. aprila. — Francosko vojaško sodišče je obsodilo 44 bivših komunističnih poslan-

Do 500,000 jih
umre radi visokega
pritiska krvi

Cleveland, O. — Te dni zboruje v Clevelandu zveza ameriških zdravnikov. Zborovalci se bavijo z raznimi vprašanji v medicinski veš in o raznih najnovejših sredstvih in načinih, po katerih zdravijo ali poskušajo zdraviti razne bolezni. Tako je prišlo na debato tudi glede zdravljenja visokega pritiska krvi (high blood pressure), na kateri boleha na sto tisoče Amerikancev.

O tem sta predavala dr. Allen in dr. Adson iz Rochester, Minn., ki sa povedala, da je zdravniška veda neprestano na delu, da se pride v okoliščini morilki ljudi. Kakor so na razpolago številke, ta bolezen povzroči smrt najmanj 500,000 osebam v Zed. državah vsako leto. Tri četrtine teh smrti izvira direktno radi visokega pritiska krvi. Visok pritisk smrti povzroči, na primer, več smrti kot pa rak. In vendar se več denarja potroši za sredstva proti raku kot pa za sredstva proti visokemu pritisku krvi. Zdravniki splošno mislijo, da je visok pritisk krvi danes najbolj nevarna bolezen v ameriškem življenju.

Ljudem se zelo dopade
Mandelova prodajalna

Na dnevih odprtije, moderno preurejenih prostorov Mandel Hardware na 15704 Waterloo Rd. zadnji petek in soboto je prišlo na ogled zelo mnogo naših rojakov, ki so se zelo pohvalno izrazili o lepih prostorih, ki res delajo vso čast naselbini.

Norveška in Švedska se bojita vojne, toda
v skrajni sili bosta stopili k zaveznikom

Oslo, Norveška. — Norveška in Švedska v skrbeh pričakuje, če bosta začela zaveznika res z blokadno v norveških vodah, da preprečita dovoz rude v Nemčijo. Nemčija dobiva zdaj rudo iz Švedske, ki jo dovažajo v norveško pristanišče Narvik in od tukaj z ladjami v Nemčijo. To se bo pa takoj prenehalo, kakor hitro se odtaja Baltik in potem bo dobivala Nemčija rudo direktno iz Švedske.

Toda skandinavski dežele se boje, da hočeta zaveznika usta-

Italiji ni všeč pisanje
ameriškega časopisja o
laški šibkosti

Rim. — Italijansko časopisje je planilo po pisavi ameriškega dnevnika New York Times, ki baje v zmesanih pojmih pripoveduje svetu o laški politiki. Ameriški dnevnik je zapisal, da je Italija pač pametna, ker je ostala nevtralna, ker je to njena edina pot očigled njenih finančnih in strateških šibkosti. Obrežje je odprto francoski in angleški mornarici in severna Italija bi bila za zaveznike kaj pripravnost bojno polje, kakršnega ne morejo najti ob reki Reni. Tako si je "drznili" pisati ameriški dnevnik o Italiji.

In če bi se zavezniki res kaj takega podstopili, pravi laško časopisje, kot piše "kavarniška strategija" newyorškega dnevnika, bodo naleteli na dobro oboroženo in dobro trenirano bojno mornarico, na podmornice in bombnike.

Lepa udeležba pri odprtiji

V nedeljo je bil tak naval pri odprtiji novih Racetovih prostorov na 815 E. 185th St. da se je vse trlo. Rakuca se, da si je prišlo ogledat te lepe in moderne prostore do 10,000 oseb. Servirali so samo ta dan nad 5,000 galon sladoleda, torej je bilo že nekaj ljudi.

Lodi Mandel pestuje

Družini znanega slovenskega tiskarja, Mr. in Mrs. Lodi Mandel, se je 1. aprila rodila hčerka, ki je tehtala pri rojstvu osem funtov in štiri unce. Mati in dete se dobro počutita v University bolnišnici. Čestitamo!

Nov grob

Danes zjutraj je preminila na svojem domu Marie Hokavar (Hočevan), stara 29 let. Stanovale je na 13802 Rugby Rd. Rojena je bila v Clevelandu, kjer zapušča žalujočo mater, Mary, roj. Novine in brata Johna. Bila je članica društva Collinwood Grove št. 62 WC. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152nd St. na pokopališče sv. Pavla. Naj počiva v miru.

Za hišna popravila. Kadar potrebujete kakšno popravila na strehah, žlebovih ali pri fužnezih, pokličite Jerry Glavca, 1052 Addison Rd., tel. Henderson 5779.

Žalostna zgodba dveh lovcev, ki sta
umrla od glada na zapuščenem otoku

Zeballos, Britska Columbia. — Iz zapisnika je razvidno, kako sta umirala počasne smrti dva lovca, ki sta lovila divjačino v pasti na zapuščenem otoku Vancouver. Zapiske so našli pri truplih 27 letnega Lloyd Coombsa in 56 letnega James Ryckmana. Iz vrtic je razvidno, da jih je pisal Coombs, ki je videl, kako umira njegov tovariš od glada in kako je on sam s zadnjimi močmi potegnil puško k sebi in se ustrelil.

Se lanskega avgusta so ju z letalom peljali na otok, kjer sta hotela loviti divjačino. Od takrat niso pa več slišali od njih. Včeraj je šla na otok skupina iskalcev, ki so našli trupli.

Zadnjič je Coombs pisal v dnevnik še 17. marca. Piše: "Če

bom kaj storil, česar bi ne smel jezera, da je prinesel nekoliko upam, da mi bo odpuščeno. Rad vodo.

Dva dni, predno se dnevnik vrste dan za dnem. To je onemogočilo iskanje, dasi so sorodniki najeli pilota, da bi letel nad otokom in iskal lovca. Ryckman je dobro poznal te kraje. Vsako leto je šel loviti divjačino v pasti in vselej je vzel kakega mlajšega moškega s seboj, da ga je učil te vrste lova. Na tej poti ga je lani leto spremljal Coombs. Otok Vancouver je ob obrežju Britanske Columbia in je zelo zaraščen.

Burton udriha
po Rooseveltovi
ekonomiji

East Liverpool, O. — Clevelandski župan Harold H. Burton je odprl svojo kampanjo za izvolitev zveznim senatorjem s tem, da je z vso silo udaril po Rooseveltu in njegovi ekonomiji, ki da se je popolnoma izjavila v zadnjih sedmih letih. Demokrati so nezmožni, da bi izboljšali razmere, pač pa je tega z možna edino republikanska stranka, ki bo pokazala pot do industrijske in poljedelske izboljšave. Tako je govoril Burton; ki je, kot znano, skoro vsak teden letal v Washington in prinesel denar za Cleveland. In dobil ga je in ker je Rooseveltova administracija dajala denar za WPA in relief, jo pa zdaj Burton dolži, da je zapravljala.

Smrtna kosa

V Glenville bolnišnici je preminila Mary Cevka, roj. Modic, stara 47 let, stanujoča na 6607 Schaefer Ave. Doma je bila iz vasi Studenje pri Blokah, odkoder je prišla v Cleveland pred 30 leti. Tukaj zapušča žalujočega soproga Franka, sina Franka in hčer Mary, v starem kraju pa tri brate in eno sestro. Bila je članica društva sv. Marije Magd. št. 162 KSKJ in podružnice št. 18 SZZ. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj v cerkev sv. Vida iz pogrebnega zavoda Frank Zakrajšek, 6016 St. Clair Ave. in na Calvary pokopališče. Čas pogreba bo naznanjen pozneje. Naj ji bo ohranjen blag spomin, preostalim pa izrekamo naše sožalje.

Nov grob

Danes zjutraj je preminila na svojem domu Marie Hokavar (Hočevan), stara 29 let. Stanovale je na 13802 Rugby Rd. Rojena je bila v Clevelandu, kjer zapušča žalujočo mater, Mary, roj. Novine in brata Johna. Bila je članica društva Collinwood Grove št. 62 WC. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152nd St. na pokopališče sv. Pavla. Naj počiva v miru.

Za hišna popravila

Kadar potrebujete kakšno popravila na strehah, žlebovih ali pri fužnezih, pokličite Jerry Glavca, 1052 Addison Rd., tel. Henderson 5779.

Vojaško letalo treščilo
na tla včeraj v Euclidu

Očividci pripovedujejo, da je letalo gorelo, še predno je treščilo na tla. Pilot je še živel, ko so ga potegnili ven, toda je kmalu za tem umrl.

Včeraj popoldne, ko je divjala nevihta nad Clevelandom in okolico, je treščilo v Euclidu vojaško letalo, ki je s krilom zadelo v hišo na 21 E. 194. cesti in zgoraj na sosednem lotu. Prvi je bil na licu nesreče narednik Clyde McKnight od ohijske narodne garde, ki živi v sosedni hiši. Ta je potegnil pilota, poročnika James W. Phelps iz gorečega letala. Pilot je še dihal, toda je 10 minut pozneje podlegel poškodbam. Prihitej je Rev. Fr. Kirby, od sosedne katoliške farsv. Križa, ki je ranjenca dal v sv. poslednje olje.

Poročnik Phelps je bil od 19. letalskega škadrona iz Selfridge Field, Michigan, ki je včeraj napravil letalske manevre nad Clevelandom. Vsega skupaj je bilo šest letal, ki so se vračala nazaj v Michigan. Toda radi megle so se letala obrnila in se vračala nazaj v Cleveland na zrakoplovno pristanišče. V težki megli so pa zašli na vzhodno stran mesta.

Očividci pripovedujejo, da so letela v formaciji tri letala in sicer zelo nizko nad hišami v Euclidu. Naenkrat je v enemu izmed letal švignil plamen in trenutek zatem je bilo letalo že nad hišami. Narednik McKnight je videl skozi okno, kako je treščilo goreče letalo na sosedno hišo. Naglo je vrgel nase dežni plašč in hitel k letalu. Tam je videl talcih je bil od leta 1936.

Dajte ameriški mladini delo, pa ne bo šla za
komunisti, pravi Mrs. Franklin D. Roosevelt

San Francisco, Cal. — Mrs. v brezdelju so najboljša žetev Franklin D. Roosevelt je povedala svoje mnenje glede ameriške mladine, o kateri se govori in piše, da se nagiblje h komunizmu in fašizmu. "Dajte mladini delo," je rekla, "protekcijo, družabnost in bodočnost, da bo kmalu pozabila na take stvari kot je komunizem in fašizem. Več kot polovica vseh brezposelnih v tej deželi je v starosti pod 25 leti. To so mladci, željni dela, pa ga ne morejo dobiti. In

pilota, ki je bil napol že iz sedenja. Kljub silni vročini je narednik potegnil pilota iz plamenov in ga položil na tla.

Pilot je še živel kljub strašnim opeklinam. Krvavel je tudi po obrazu, ker je pri padcu najbrže zadell z glavo ob instrumente v letalu.

Letalo je s krilom zadelo hišo Jack Cola na 194. cesti, ki je odtrgalo del verande. Potem se je letalo zabrnilo in posnelo verando pri sosedni hiši. Zatem je letalo treščilo na zemljo, odskočilo in se zopet sesedlo na tleh. Pri prvem sunku se je iztrgal motor iz letala in odletel na verando hiše narednika McKnighta.

Na lice mesta so prihite euclidski gasilci, ki so začeli takoj gasiti letalo, toda ga niso mogli več rešiti.

Mati narednika McKnighta je sedela v parlorju, ko se je pripetila nesreča. Ko je priletel na verando motor od ponesrečenega letala, se je tako prestrašila, da so morali poklicati zdravnika.

Mrs. Cole je bila pa v svoji spalnici v 2. nadstropju, ko je zadelo letalo v nje hišo. Goreče letalo je švignilo mimo oken, da je Mrs. Cole mislila, da je udarila strela. Toda takoj je zaslišala udarec ob hišo in zatem silen tresk, ko je padlo letalo na tla. Ponesrečeni pilot je bil star 23 let, doma iz Berwyn, Pa., kjer zapušča očeta in sestro. Pri letu talcih je bil od leta 1936.

TURKI USTAVILI
NEMŠKI LIST

Istanbul. — Turška vlada je prepovedala izdajanje edinega nemškega dnevnika na Turškem, Turkische Post, ker je pisal proti koristim turške vlade.

Mr. Jurjovec pride

V soboto večer priredi clevelandska federacija Zapadne slovenske zveze veselico z lepim programom v SDD na Waterloo Rd. Več glavnih uradnikov se bo udeležilo prireditve. Tako pride jutri iz Chicaga sam gl. predsednik, Mr. Leo Jurjovec in njegov sin Leo Jr., ki je odličen advokat v Chicagu. Z njima pride tudi Mr. Mike Popovich, ki je gl. nadzornik. Mr. Jurjovec in sin bosta stanovala pri družini Mr. in Mrs. Frank Mervar, 7801 Wade Park Ave. Mrs. Johanna Mervar je namreč gl. posrotnica te zveze.

KADAR KROJAČ KIHNE

Des Moines, Ia. — Paskale Sciarrota, 26 let star krojač je prepovedala izdajanje edinega nemškega dnevnika na Turškem, Turkische Post, ker je pisal proti koristim turške vlade.

Roy Stanford umrl

V Euclidu je včeraj umrl Roy Stanford, councilman in tajnik R. D. Več glavnih uradnikov se bo udeležilo prireditve. Tako pride jutri iz Chicaga sam gl. predsednik, Mr. Leo Jurjovec in njegov sin Leo Jr., ki je odličen advokat v Chicagu. Z njima pride tudi Mr. Mike Popovich, ki je gl. nadzornik. Mr. Jurjovec in sin bosta stanovala pri družini Mr. in Mrs. Frank Mervar, 7801 Wade Park Ave. Mrs. Johanna Mervar je namreč gl. posrotnica te zveze.

Zadušnica

V soboto 6. aprila se bo brala v cerkvi sv. Vida ob sedmih zadušnica ob 30 dnevnici smrti Josipa Vidmarja. Prijatelji so prijazno vabljeni.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, po pošti \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1939, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 80 Thurs., April 4, 1940

Hitler se izmikuje

Ameriški časnikarski poročevalec Holles, ki je spremljal podtajnika Sumner Wellesa na obisku po Evropi, je poslal za ameriško javnost zanimivo analizo o Hitlerjevih načrtih v evropskih homotijah. Zelo je zanimivo to branje, toda v koliko je garantirano, bo pa pokazal čas.

Holles misli, da se Hitler nikakor ne namerava poskusiti s zavezniški na bojnem polju, samo če se bo mogel izmakuje. Zavezniški se pa obratno na vso moč trudijo, da bi Hitlerja kje vjeli z nosom proti njim in ne samo s hrbtnom. V Londonu in Parizu so mnenja, da če ne bosta zavezniška našla kake poti, da bi prisilila Hitlerja prijeti za puško, bo ostala zapadna fronta nespremenjena v nedolžen čas.

Zavezniška sta se zdaj zedinila na načrtu, da začneta z vso strogostjo izvajati blokado proti Nemčiji, da ji popolnoma odrežejo vsako dobavo živeža in raznih potrebščin. Poleg tega je začela pa tudi zavezniška diplomacija delati na vse kriplje, da si pridobije nove zavezniške, ki bodo šli dejansko v vojno na njih strani, ali pa da vsaj Nemčiji ne bodo pomagali z živežem in drugimi stvarmi.

Hitler bi bil popolnoma zadovoljen, če bi se vodila vojna kar naprej po takem neodločnem sistemu. Hitler se na videz na vse kriplje bori, da bi dobil več olja. In vendar je znano, da ga armada porabi manj, kolikor se ga prihrani s tem, ko so zginili s cest vsi privatni avtomobili. Hitler da skoro vse olje, kar ga dobi iz Romunske in Rusije v rezervo in pri tem stoka, da ga dobi vse premalo. Toda to je ena njegovih zvitihi potez, da bo imel olje, če se vojna raztegne v leta.

Če bi človek pogledal Hitlerju za kulise, bi tam videl, da se skriva Hitler za vogalom in kličje zaveznikom: "Pridite in nas primite, če morete!" V vsem, kar danes počne Nemčija se vidi, da si zida Nemčija močno obrambo, ne pa da bi zbiralala sile za napad.

Angleži in Francozi ne morejo nacijem do živega na zapadni fronti, razen če so pripravljeni žrtvovati 1,000,000 mož ali več. In še te žrtve bi bile tvegane, ker se ne ve, če bi mogli predreti skozi obrambeno črto Siegfried, ki brani nemško mejo.

V splošnem sodijo evropski vojaški strokovnjaki, to je oni, ki opazujejo vse to od strani, da bi Anglija in Francija lahko premagali Hitlerja zdaj, če bi ga mogli prisiliti, da bi se spustil v boj. Trenutno imata Anglija in Francija dosti več bojne sile, več potrebščin, življenskih in vojaških, kot jih ima Nemčija. Toda, če bo Hitler pridobil na času in zavlekel vojno, da si izgradi močno vojaško, ekonomsko in diplomatsko obrambeno silo okrog rajha, potem bo pa sploh vprašanje, če bosta mogla zavezniška Hitlerju do živega.

Zavezniška uvidevata, da morata ustvariti proti Nemčiji kako novo fronto, pa naj bo že v Skandinaviji, v Belgiji in Nizozemski, na Balkanu ali na Bližnjem vzhodu. Ničesar si zavezniška bolj ne želita, kot da bi priegnili na nemško strateško sosedo v bojni vrtnice, da bi se začela tako kaka akcija, ali vsaj vzrok za akcijo. Angleška diplomacija je bila topogledno dozdaj brezuspešna.

Anglija je na tihem upala, da bo vojna na Finskem prignila Švedsko v bojni metez, da bi se tako odprla pot za res "pravo vojno." Dalje so zavezniški pričakovali, da bo udaril Hitler preko Nizozemske in Belgije v Francijo, kot je to napravil leta 1914 kaiser Viljem. Toda tudi to upanje se je zaveznikom izjalovilo, ker Hitler je najbrže uvidel, da si zaveznika ne želita ničesar bolj kot to.

Zavezniška ne moreta odpreti nove bojne fronte v Balkanu brez pomoči Turške in vsaj ene izmed balkanskih držav. Dozdaj zaveznika nista mogla prepričati niti ene balkanskih držav še, zlasti Romunske, da je angleško-francoška zmaga gotova stvar.

Medtem pa Hitler spretno razglašja po Balkanu usodo Finske ter hiti zatrejati balkanskim državam, da je njih bodočnost zasigurana samo pod okriljem Nemčije in Rusije. Če pa tega ne verjamejo, pa naj dobro pogledajo, kaj se je zgodilo s Finsko, ki se ni hotela pokoriti Stalinu in Hitlerju.

Kar se tiče Rusije se zaveznika še nista odločila, kako se bosta pogovorila z njo: ali z rokavicami ali z zavihanimi rokami.

Kar se tiče Musolinija Hitler dobro ve, da ta ne mara peljati Italije v vojno. Zato mu je naročil, naj rožlja s sabljo in grozi zaveznikom držati roke proč od Balkana.

Če zaveznika ne moreta prisiliti Hitlerja do odprtega boja, potem jima preostaja samo še to, da odrežeta Nemčiji vsak dovoz rude, živeža in olja in sicer na severu in Skandinaviji, na jugo-vzhodu pa od Balkana, Romunije in Rusije. Na severu to ne bo posebno težko, ker bosta operirala skoro pred domačim pragom, drugače je pa stvar na Balkanu in Bližnjem vzhodu, ki je daleč od doma.

Če bo ostalo kar naprej pri "sedeči vojni," se bo lahko vlekla še na leta, zlasti še, če bodo balkanske države poleg Rusije preskrbovale Nemčijo z vsem potrebnim. Blokada na zapadu ne škodi Nemčiji nič. Če bodo pa zavezniški prišli še od jugo-vzhoda, potem bo šele začel Hitler plesati in iskati izhoda iz zagate. Lisjak bo moral iz luknje!

BESEDA IZ NARODA**Booster Dance društva sv. Vida, št. 25 KSKJ**

Od kje nam je pričakovati uspeha in napredka v naših organizacijah, enotah in društvih? Od kje neki, ako ne od naše mladine! Edino naša mladina je tisti močan steber, na katerega se bodo morale od sedaj naprej naše jednote opirati. Od naše mladine je odvisno, ali bodo ta naša društva, naše organizacije in podporne jednote še naprej delile dobroto našemu narodu, ali bodo propadle in šle v pokoj—v večno pozabljenje.

Zelo težko nam je o tem soditi, a vendar toliko vemo, da priseljencev iz stare domovine ne bo na razpolago. Vrata v Ameriko so zaprli in ostanejo zaprta. Kar nas je tukaj starejših, smo že vsi, najsi bo pri tej ali drugi jednoti. Dosti nas je, ki smo pri dveh, treh ali celo pri več enotah. Torej našim enotam ne preostaja drugega, kakor da se oprimejo mladine. Mladino morajo naše jednote snubiti in jo vabiti pod svoja krila, ker le v mladini je bodočnost in napredek naših jednot. Zato pa ne smemo prezirati mladine. Dajmo mladini našo pomoč; delujmo z mladino, imejmo pozornost na mlade korenine naših društev in naših jednot. Zakaj? Zato, ker stare korenine se nam dnevno sušijo in trohlijo.

Podpirajmo delovanje naše mladine in njih prireditve. Delujmo z njimi. Dajmo jim veselje in jih spodbujajmo, da ne obnemorejo. Veseliti bi nas moralo starejše, da se naša mladina zanima za napredek naših organizacij, katere smo pred leti ustanovili mi ali naši predniki. Veseliti bi nas moralo, da je naša mladina pri volji odvreči breme z naših ostarelih in utrujenih ram. Zato se odzovimo, kadar nas kličje in vabijo. Podpirajmo jih finančno in moralno.

Kakor lansko leto, tako tudi letos se pripravljajo naši Boosterji društva sv. Vida, št. 25 svoj dan, ki bo v soboto, 6. aprila v SND na St. Clair Ave. Naši Boosterji (to so naši mladi tu rojeni člani) nas tudi starejši vabijo in prosijo, da se udeležimo te njih prireditve. Zakaj se pa ne bi tudi mi starejši udeležili, ako nam čas in razmere količkaj dopuščajo, saj gre za korist društva in celo za korist vse jednote.

Ti naši Boosterji zelo potrebujejo vsaj nekoliko svoje blaginje za svoj šport (katerega zelo pogrešamo pri naših društvih). Da pa ne bi oškodovali društvene blaginje, so si omislili, da napravijo tudi letos veselico v ta namen. Imeli bodo izvrstno godbo, za mladino in starejši. Nobeden se ne bo kešal, če bo prišel v soboto, 6. aprila v S. N. dom. Tudi za tiste, katerim ni za ples, bo prijeten ta večer. Tam v prizidku bo za nas starejše in za vse tiste, katerim ni za ples, prav lepa zabava. Prav prijeten in vabljiv je tisti prizidek za nas starejši.

Vabljeni in prošeni ste vsi, ne samo članstvo društva sv. Vida, ampak tudi članstvo vseh drugih društev v Clevelandu in okolici, katera spadajo k naši jednoti. Obilna udeležba te prireditve ne bo v korist samo našemu društvu, ampak bo v korist in veliko reklamo za celo našo Kranjsko-Slovensko Katoliško Jednoto. Člani in članice, odzovite se temu klicu in pridite na to veselico. Nagovorite svoje sinove in hčere, da se gotovo udeležijo tega plesa Boosterjev. Delujmo z mladino, podpirajmo njih prireditve. Spod-

buajmo jih k aktivnosti, ker edino v mladini je bodočnost in obstanek naše priljubljene matere Kranjske-Slovenske Katoliške Jednote!

Tako ne pozabite v soboto večer, 6. aprila, da pridete v S. N. Dom na St. Clair Ave., na veselo Boosterjev društva sv. Vida. V nedeljo večer, to je 7. aprila pa pod cerkev sv. Vida, na bazar, katerega priredi tudi naša mladina, to so člani društva Najsvetejšega Imena naše fare sv. Vida. Tam bo tudi prijetno. Deležni boste lepih nagrad; seveda, ako ste podpisali tikke, kateri so vam bili poslani.

Poleg lepih nagrad bo tudi vsega drugega na razpolago. Pridite!!! Vaši sinovi, člani društva Najsvetejšega Imena vas vabijo in prosijo, da jim pomagate nositi breme, katero so si naložili, to je vzdrževanje svoje farne cerkve.

Lawrence Bandi, član društva Najsvetejšega Imena fare sv. Vida.

Koncert "Kantarčkov"

"Kantarčki" so zopet pripravljene podati vam par ur užitka z bogatim programom in zabavo v nedeljo, 7. aprila. Program vsebuje lepo število narodnih pesmic in pa dve kratki igrici, ki se vam bodo gotovo tudi dopadli.

Zbor zapoje sledeče pesmice: "Zvečer," "Nocoj, pa oh nocoj," "Kaj pa dekletu tukaj delaš," "Delaj, delaj dekletu pušlec," "Mamica moja je strašno bogata," "Po Slavici, po Dravici po Beli Donavi," "Uspavanka," "Veseli pastir," in "Večerna."

Sopran solo bo pela Albina Kodek, predsednica "Kantarčkov," in sicer "Gor s planince." V duetu zapojeta "Ptiček in maček" Annie Novak in Dorothy Mirtel; "Tri tičice" zapojeta Jane Novak in Slavi Žnebelj; "Pomlad" sestrice Agatha in Mildred Silbitzer; "Vzdihljaji slepea," Victoria Hočevar in Victoria Zabukovec in v dvospjevu zapojeta "Po zdrav," Albina Žnebel in Millie Mirtel, katerih dveh se gotovo še spominjate, ko sta igrali glavne vloge v spevoigri "Mavrica."

Po končanem pevskem programu pa vprizorijo igro, ki je delo Manice Komonove, namreč "Sestrin Varuh." V vlogah nastopijo sledeči: kot oče Zapolnik, Eddie Zabukovec; njegova žena, Victoria Hočevar; Pavel, njen sin, Albie Žnebel; babica, Olga Novak; kot Pavlovi sovrstniki, Jožek, Jakos, Mihe, Minka in Špelica pa nastopijo Annie Novak, Dorothy Mirtel, Slavi Žnebel, Pauline Bubnič in Annie Novak. Igra je zanimiva in povzeta pač iz vsakdanjega življenja.

Po kratkem odmoru pa sledi šaljiv prizor "Zamorec," v katerem nastopi v vlogi Blaž Knjeftra, čevljar, Eddie Zabukovec; Miha Zaboglav, vajenec, Frank Novak; Urh Malha, bešak, Stanley Zabukovec; Jakob, sosed, Joseph Habian, in Tine, drugi sosed, V. Zabukovec. Po končanem igranju se pa vrši prosta zabava in ples in bo sviral Kristof bratje orkester.

Priazno vabimo naše sosednje "Čričke" in pa "Kraljičke" iz Maple Heights, kakor seveda tudi "Slavčke," "Škrjančke," mladinske zbornice iz Waterloo Rd. in Holmes Ave. in West Park "Zvončke." Veselilo bi nas tudi, da bi nas obiskali naši prijatelji "Barbertonskih Slavčkov," ker kot sem čula, so se zopet oživeli ti Slavčki v Barbertonu in tudi nameravajo v kratkem prirediti koncert, kar je zelo razveseljiva novica.

Občinstvu toplo priporočamo, da podpirajo trgovce, katere

rih oglašajo bode priobčeni v programih. Važno je, da se spominjamo naših oglaševalcev, ki podpirajo kulturo, ne samo kadar se pobira oglase ali prispevke, ampak tudi ob nakupovanju. Oglaševalcem pa naša iskrena zahvala za podarjene oglase!

Upam, da prijatelji "Kantarčkov," ljubitelji slovenske pesmi in mladine, zopet napolnijo dvorano v nedeljo, 7. aprila ob 4. uri popoldne. Na veselo svidenje!

Ančka Traven.

Slovenska lovška zveza

Zapisnik seje Slovenske lovške zveze, vršče se 3. marca, 1940.

Solovec, predsednik J. Lekšan otvori sejo ob 10:30 popoldne v navzočnosti zastopnikov treh lovskih klubov: Lovski klub Barberton, Rainbow Fishing and Hunting klub in Euclid Rifle klub.

Na splošno zahtevo se prečita imena zastopnikov vsakega kluba. Zastopniki za Barberton so: F. Čič in Klančar, za Rainbow Hunting klub je bil navzoč samo Frank Legan, ker drugega zastopnika ni bilo in ker je Frank Legan pojasnil, zakaj ga ni, da zbornica, na priporočilo predsednika, glavnemu tajniku polno moč, da zastopa omenjeni klub, ker je tudi član istega; za Euclid Rifle klub so bili navzoči J. Šepic, F. Jazbec in Dolenc.

Nato predsednik pojasni v par besedah pomen današnjega zborovanja in opozarja navzoče, naj bodo stvarni pri svojih predlogih. Zbornica vzame to z veseljem na znanje.

Čita se zapisnik zadnje letne seje, ki je bil sprejet kakor čitan. Predlagal J. Šepic in F. Jazbec podpiral.

Zastopnik Klančar predlaga in F. Čič podpira, da se zboruje po pravilih in ker je prva točka na dnevnem redu tekma med klubi za to sezono, se naj najprej določi, kateri klubi pridejo tukaj v pošteve.

Predsednik pojasni, da pride po redu prvi na vrsto Euclid Rifle klub in drugi pa je Rainbow Hunting klub. Nato zbornica sprejme Klančarjev predlog s pojasnilom predsednika brez ugovora.

J. Šepic poroča, da je želja njihovega kluba, da bi se vršila tekma pri njih 4. julija, če je mogoče. Zbornica se strinja s poročilom J. Šepica s pripombo, da naj vsak klub pravočasno sporoči solovcu predsedniku, kdaj je želja kluba imeti tekmo, da bo tako predsednik lahko v glasilu sporočil čas in kraj tekme.

F. Jazbec še pripomni, če bi bil mogoče kakšen zadržek glede določenega datuma tekme, da bodo poskušali napraviti pa na nedeljo in nikakor ne kasneje kot v prvi polovici meseca julija.

Zbornica vzame poročilo obeh zastopnikov brez ugovora na znanje.

F. Legan poudarja, da bi pri tekmah malo bolj pazili na varnost in zato priporoča, da bi se naj ukrenilo v tem oziru. Zbornica je mnenja, da se ravnamo po pravilih in se glede tega prepusti vsakemu posameznemu klubu, da vsak skrbí za varnost po svoji najboljši uvidevnosti.

F. Jazbec vpraša za pojasnilo, če se more kaj ukreniti proti članu, ki je obenem član večih klubov. Mnenje predsednika in ostale zbornice je, da je vsak član lahko član pri večih klubih, za časa tekme pa ne more streljati pri več kakor samo pri enem.

J. Šepic stavi predlog, da se držimo pravil in določb zveze, najsi bo to za ta ali oni klub. Predlog podpiran po F. Čiču in sprejet.

Zastopnik Klančar predlaga po naročilu svojega kluba, da

bi se sprejelo v klube ali zvezo tudi take, ki so prišli v sorodstvo potom zakona in bi se jih tako smatralo za Slovane. Naj se v takem slučaju napravi izjema. Dolenc stavi k temu predlogu dodatek, da vsak dobro stoječ član, brez izjeme, kdo in kaj je, se lahko udeleži tekem.

J. Šepic stavi protipredlog, da naj ostane še naprej Slovani, ker je bila zveza ustanovljena na podlagi zavednih Slovencev.

F. Čič se strinja s predlogom Klančarja. Predlog z dodatkom sprejet z večino.

Krečič predlaga in F. Jazbec podpira, da se uradno (pisмено) povabi vse slovenske lovške klube za pristop pod okrilje Slovenske lovške zveze.

Zbornica sprejme ta predlog brez ugovora, z velikim odobravanjem ter se da tajniku navodila, da po svoji uvidevnosti stori vse kakor pravila narukujejo v tej zadevi. Predsednik vpraša, če naj še nadalje ostane naše glasillo Ameriška Domovina kot do sedaj.

Zbornica soglasno potrdi glasillo kot smo ga imeli in ga imamo še sedaj.

Plače odbora in volitev istega. Klančar predlaga, da naj plače ostanejo po starem. F. Čič podpira. Sprejeto.

Volitev odbora: Nominiran je bil stari predsednik in ker ni imel proti kandidatu, je bil izvoljen soglasno. Ravno tako je bil izvoljen ves ostali odbor za leto 1940. Ker zveza ne voli blagajnika, ima blagajno še nadalje v oskrbi naš predsednik, J. Lekšan.

Predsednik se pred zaključkom zahvali vsem navzočim za tako vzorno zborovanje in apelira na klube, da grejo za novim članstvom in želi vsem obilo sreče in zabave pri tekmah v tem letu.

S tem je bil dnevni red izčrpan in zborovanje se zaključilo ob 12:30 popoldne.

J. Lekšan, predsednik; Fred Krečič, tajnik.

"Dve nevesti"

V nedeljo teden, 14. aprila in v nedeljo za tem, 21. aprila, priredi Svetovidovski oder peto svojo sezonsko prireditev, igro "Dve nevesti." Ta igra še ni bila igrana v Clevelandu, kolikor je meni znano. To ni ista igra, kakor "Dva para se ženita," ali katere druga s podobnim imenom. To je izvirna slovenska igra Cvetko Golarja.

Ta predstava je veseloigra, pa bi se boljše imenovala burka, ker je polna komičnih priporov in ves potek igre je smeh, konec pa popolnoma zadovoljiv.

Vstopnice za to predstavo bodo na razpolago od te sobote, 6. aprila dalje v Novakovi prodajalni, kakor navadno. Oni, ki imate sezonske vstopnice, zamenjajte kupon "Peta predstava" za pravo vstopnico v imenovani prodajni ali pa na večer predstave, 14. ali 21. aprila. Toda, kdor prej pride, prej melje! Torej zamenjajte vstopnico, oziroma kupite si jo, kdor nima sezonske, čimprej, da si zagotovite dober sedež. Imeli boste prav lep in zabaven večer!

Rev. M. Jager.

ZMRZEL KROMPIR SE**DA SE PORABITI**

Mraz je v mnogih kletah povzročil, da je krompir zmrazil. Marsikatera gospodinja se je vprašala, kaj naj stori s tem krompirjem. Ljudem je premalo znano, da se da zmrazil krompir kot krma živali še vedno dobro uporabiti. Po drugi strani pa je mogoče zmrazil krompir tudi okusiti. Potrebno je tedaj takšen krompir takoj položiti v kis, da je spet kolikor toliko dober.

IZ DOMOVINE

—Podaljšanje izvoznih dovoljenj za les. Devizno ravnanje Narodne banke je podaljšalo veljavnost izvoznih dovoljenj za les na dva meseca, ker je marsikdaj zaradi pomanjkanja vagonov nemogoče izkoristiti izvoznih dovoljenj v pravem času.

—Pogajanja tekstilne industrije z Italijo. Prve dni meseca februarja so bila prekinjena pogajanja med zastopniki jugoslovanske tekstilne industrije in Istituto cotoniere v Milanu glede dobave bombažne preje. Do sporazuma ni prišlo v cenah. Kakor je bilo pričakovati, se pogajanja nadaljujejo in je naša delegacija ponovno odpotovala v Milan.

—Mariborska mesna občina zvišala mezde delavcem pomožne akcije. Mestna občina je delavcem Pomožne akcije zvišala mezde za 50 par na uro. Zvišanje je stopilo že v veljavo. Dnevno znaša to zvišanje sedaj 4 din za vsakega delavca, mesečno pa bo občina zagradela plačala 15,000 din več na teh mezdah. Dasi je še vedno v veljavi banska naredba za zaposlovanje delavstva pri javnih delih, ki predvideva maksimalno mezdo na dan v znesku 20 din, je občina kljub temu zvišala mezde, ker omenjeni maksimiranje zaslužka v današnjih dnevnih več ne odgovarja.

Tako bo poslej zaslužil pri po možni akciji zaposleni samski delavec na uro 3.50, oženjeni delavec 4 din, povrh pa bodo dobivali delavci z veliko družino tudi še za naprej, kakor doslej, pomoč v naturi — v nakaznicah za živila in kurjavo. Občina plačuje pri pomožni akciji zaposlenim delavcem tudi v celoti bolniško in neugodno zavarovanje, da si bi bila po banki naredbi obvezana samo za plačevanje neugodnega zavarovanja.

—V mariborsko bolnišnico so prepeljali 28 letnega voznika Jožefa Pačnika iz Hudega kota. Pri spravljanju lesa so mu sani, polno naložene z drvmi, stisnile prsni koš in mu zlomile več reber. V bolnišnico so prepeljali tudi neko posestnico iz Sv. Andraža v Slov. goricah, nad katero se je spozabil njen lastni mož, ki jo je s tako silo udaril s polem po glavi, da ji je počila lobanja.

Če verjameš al' pa ne

Tale je priletela iz Collinwooda in trdi se, da je do pičice resnična. Vroč zagovornik sovjetske Rusije je sklenil, da gre naravnost v to največjo "demokrasko" državo, da se bo na lastne oči prepričal, da ni v Rusiji tako, kot trdijo nekateri, ki bi radi Stalina in vso njegovo gardo utopili v žlici vode.

Pred odhodom so se domeniili s prijatelji, da jim bo vse natančno poročal. Toda za vsak slučaj, ker se ne ve kako je s cenzuro, jim je rekel, če bodo dobili pismo pisano s plavo tinto, potem je vse do pičice res, kar bo pisal. Če bo pa pismo pisano z rdečo tinto, potem si naj pa predstavlja, da je mislil ravno obratno, kot je pa pisal.

Res, čez nekaj mesecev je prišlo pismo na enega, ki tudi pri-sega na Stalina in evangelij. Pismo je bilo pisano s plavo tinto in se je glasillo:

"Življenje tukaj je prekrasno. Dobil sem udobno stanovanje za mal denar. Zaslužim toliko, da grem lahko vsak večer v gledališče, na ples in v gostilne. Mleka, jajec, mesa in kruha je toliko, da se valjamo v njem. Edino, česar ne morem dobiti je rdeča tinta, da bi to pismo pisal."

"S čim misliš za svoj god pre-senetiti svojo ženo?"

"Zvečer bom prišel trezen domov."

WINNETOU

Po nemškem tsvirniku K. Maya

Sedaj pa pojdiva!"

Zajahal je svojo Tony. Poklical sem svojega mustanga in odpravila sva se.

II.

Ob železnici.

Sans ear je dejal, da se bova obrnila na jug in se izognila Ogellallam, ki da najbrž taborijo zapadno od naju. Vkljub temu pa je jezdl naravnost na zapad.

Nisem ga vprašal zakaj. Izkušeni stezoslavec je bil, gotovo ni brez tehtnega vzroka izbral smeri, ki naju je peljala sovražniku naproti. Tudi nisem besedice znil, čemu da je pobral padlim Indijancem sulice in jih vzel s seboj. Živo me je spominjal na starega Sam Hawkensa, mojega prvega učitelja v westmanskih čednostih in spremljevalca na mojih prejšnjih potovanjih. O bema je bilo ime Sam in tudi v marsičem drugem sta si bila podobna.

Molče sva jezdlja precej časa. In molče je Sam obstal, razjahal, vzel sulico in jo zasadil na bližnji vrh.

Uganil sem, kaj namerava. Sulice bi naj Indijancem pokazale pot k njihovim padlim tovaršem. Zvedeli bi naj, da je bil Sans ear na delu in da si je njegovo maševanje spet poiskalo štiri nove žrtve.

Iz stare torbe ob sedlu je izvelk osem močnih krp, štiri je dal meni, štiri pa si je sam obdržal.

"Saj veste čemu?" je dejal. "Vem. Sledove bova zabrisala s temile krpami."

"Da. Razjahajte torej, prosim, pa ovitje konju koptaj! Sledu ne bo za nama in rdečkarji si lahko mislijo, da sva po zraku odjezdila. Kolikokrat sem jih že na tak način zvodil za nos! Zato pa imam tudi vedno tele krpe pri sebi."

Razjahal sem, Sam pa je ostal na konju.

"In vi pojezdite s sulicami dalje na zapad?"

"Da! Jezdite naravnost proti jugu, da pridete do železnice. Tam me počakajte. Razposadil bom še tele kašipote pa prijezdil na primer za vami. Našla se bova gotovo."

"In če bi se le ne našla —?"
"Če bi se le zmotil za nekaj malega, pa se bova klicala. Po dnevi naj velja krik mrharja za znamenje, po noči pa coyotovo lajanje."

Razšla sva se. Po petih minutah ga je nisem več videl.

Počasi sem ubiral svojo pot proti jugu. Krpe so ovirale mustanga pri hoji. Pa saj se mi tudi ni mudilo. Sam je imel daljšo pot in nič bi ne bilo škodilo, če bi ga bil počakal.

Mislil sem na svojega novega tovariša.

Maševanje ga je pognalo v svet, dan in noč mu ni dalo miru, cilj življenja mu je bilo. Iz vselega, nežno čutečega farmerja je napravilo zapetega, osornega, po krvi hlepečega prerijskega lovca. In če bo našel še zadnja dva zločince in zarezal spomin na nju v kopito svoje puške, — ali mu bo utešeno maševanje vrnilo mir, zadovoljstvo, veselje? Ali ni vedel, da le ljubezen in odpuščanje prinese človeku mir in srečo —?

Pet milj sem prejezdil, pa razjahal in snel konju krpe. Zado stovalo je, da sem zabrisal sled v bližini sulic. Tako daleč na jug bi naju Ogellalle ne šli iskati.

Pognal sem mustanga. Valovita prerija je prešla v ravnino, tu pa tam je stalo otočje grmičja in ko se je nagnilo sonce k obzorju, sem zagledal pred seboj črto. Skoraj natančno od vzhoda do zapada je potekala.

Ali sem prišel že do železniške proge? Najbrž.

Nehote sem pohitel. Res je bila proga, ena izmed redkih, ki so tistikrat vezale vzhod z zapadom. Obstal sem pod skoraj dva metra visokim nasipom. Čudno čustvo me je spreletelo, nejasno, pa vseelo razumljivo.

Nekaj mesecev sem že blodil po divjini, Indijanci, lovci, taborski ognji, včasih samotni farmer, — to je bilo vse, kar sem srečeval. Samotna železniška proga pa je peljala v mesta, v civilizacijo, sama je bila del civilizacije. In človeku, vzgojenemu v kulturi, se le zahoče "domov", če se mesece potika po divjini. Samo počakati mi je bilo treba, ko bi privozil vlak bi dal znamenje, vlak bi obstal, vstopil bi in se odpeljal nazaj v mesta.

Razjahal sem, zvezal konju prednje noge z lassom pa šel iskati suhljadi za ogenj.

Ob nasipu je rastle grmovje. Stopil sem, razgrnil vejčveje — pa opazil v grmu kladivo. Pobral sem ga.

Ni še dolgo ležalo v grmu, to sem najprvo ugotovil. Rja se ga še ni prijala. In zarjavelo bi bilo, da je le nekaj noči ležalo v rosi. In ni še bilo dolgo, da ga je nekdo rabil. Glava je bila čisto svetla in gladka. Tisti dan ali kvečjemu dan prej so bili na progi ljudje, ki so kladivo shranili v grm. Ali pa so ga morebiti zavrgli.

Kdo so bili tisti ljudje? — Ali pa je bil morebiti eden sam. Čemu je djal kladivo v grm? Šel sem iskati sledove.

Preiskal sem najprvo nasip blizu grma, pa nisem nič našel. Zlezel sem še po nasipu in iskal ob tiru, pa tudi zaman. Že sem se mislil vrniti, ko mi je obstalo oko na šopu duhtečee gramma trave. Vzbudila je mojo pozornost, ker jo je navadno najti le na prerijah južozapadnih držav.

Natlačno sem pogledal travo. Pohojena je bila. Sled je bila sveža, uro, kvečjemu dve uri je bila stara. Bilke, ki jih je potlačil zunanji rob podplata, so se že vzravnale, tiste bilke, ki je na nje stopila vsa teža noge, torej notranji del podplata, pa so bile še upognjene in so točno kazale širino pete in stopala. Bila je sled mokasina.

Ali so bili rdečkarji v bližini? V kaki zvezi so bili s kladivom? Toda ali je bilo ravno treba na Indijance misliti? Saj včasih tudi beli nosijo mokasine, ker so udobnejši ko škornji? Pa je shranil kladivo v grm iz kakršnegakoli razloga.

Tako sem ugibal. Pa sama ugibanja so mi malo pomagala. Sled je bila še sveža, utegnil je biti še kdo v bližini. Morebiti sovražnik. Vedeti sem moral, kdo je hodil po progi.

Seveda je bilo poizvedovanje skrajno nevarno. Svet je bil odprt, le redko grmovje je rastle ob progi. In za vsakim grmom je utegnil tičati sovražnik. In na nasipu se vobče nisem smel pokazati, že od daleč bi me bili videli. Pa še bi se vkljub vsemu radi kladiva ne bil vznemirjal toliko, brez obotavljanja bi bil šel na poizvedovanje. Ampak Ogellalle so strašili v bližini in ta okoliščina je nevarnost podeseterila. Na vsako najmanjšo malenkost sem moral paziti.

Zlezel sem z nasipa, si obesil puško na hrbet, vzel samokres v roko in se plazil od grma do grma.

Nič nisem našel. Zlezel sem globlje v prerijo in se plazil nazaj do kraja, kjer se je pasel mustang. Spet nič.

Na zapadu torej ni bilo nikogar na progi. Poskusil sem še proti vzhodu, pa tudi tam ni bilo nikogar.

(Dalje prihodnjič)

Žalostno, a resnično

Žalosten dogodek, ki se je primeril na Javorniku na Gorenskem, me je zelo pretresel. Najprej sem čitala o tem v A. S., o tragediji dveh zaljubljenecv na Javorniku, ker pa je tam precej tujih ljudi, ki delajo v tovarni, sem mislila, da je kdo izmed tujcev. Sedaj sem pa dobila iz stare domovine pismo, v katerem mi je vse pojasnjeno.

Kako sem se začudila, ko sem zvedela, da je nesrečni mož, ki se je usmrtil z elektriko, mož hčere moje najbližnje sosedice. Res je, kakor je pisalo časopisje, da je bil pokojni izredno lep človek. Ko sem se mudila pred devetimi leti v stari domovini na obisku, je njegova žena prišla vsak dan k nam. Ko sem jo vprašala, kako ji je, mi je v veseljem povedala, da kako je srečna in ponosna na svojega moža. Rekla je, da ga ji je bila marsikatera nevoščljiva, no, in sedaj pa jo je zadela taka nesreča.

Ostala je sama z dvema otrokoma, katerih eden je star 10 in drugi pa šest let. Kako se mi smili uboga Žvabova Micka in njena dva otročička, ki sta tako nesrečno izgubila svojega očeta. Poleg vsega tega pa najbrž še iz tovarne ne bo dobila nobene odškodnine, ker si je sam vzel življenje. Pokojni je zelo dobro služil, ker je bil izučen elektrikar. Predno se je usmrtil, je še pisal svojima otrokoma poslovilno pismo, a ženi pa nič, ker mu je vso ljubezen do svoje prave žene vzela hudoba v ženski podobi, ki je tako onesrečila dve družini.

Uboga Micka, ki je bila sama nepokvarjena, kar verjeti ni mogla, da bi bilo mogoče, da bi ji bil njen mož nezvest. Zape-

ljivka je bila doma nekje z Ble- da. On je bil na mestu mrtev, nesrečna zapeljivka pa je umrla dve uri pozneje. Moje iskreno sožalje nesrečni Žvabovi Micki in njenima otročičema.

Sedaj pa še malo naših domačih novic. Tako poučljivega dopisa pa že dolgo ni nihče napisal kot ga je Mr. Kastelec. Hvala! Tudi jaz še nisem bila nikdar nevoščljiva nikomur, če si je kdo malo boljše postlal, ker vem, da je moral pri tem rabiti vse človeške zmožnosti. Vsakega takega visoko cenim. Nikar pa misliti, da bodo ljudje, ki so prijatelji zabav in salonov prišli do česa, ker to stane denar, zato se pa taki tolažijo, da imajo večino hiš banke in da je samo ime naših ljudi. Je pa tudi veliko hiš, ki so bile kupljene brez dolga. Pregovor pravi: Samo začni delati dolg, potem se bo pa že sam delal. Saj pri hišah je tako dovolj stroškov brez dolga (morgeča).

Neki moj sorodnik, ki je vse zaveseljal, mi je nekoč rekel: "Mary, ko bi bil jaz tak stradel kakor si ti, bi sedaj imel že nad \$80.000. Veš, živi se samo enkrat in jaz hočem živeti."

Povedala sem mu, da tudi jaz vem, da se samo enkrat živi, ko bi bil človek vedno mlad, pa kaj, ko že prihaja ta stari Tone in kakor pri meni ta stara Mary. Kam boš pa šel, ko boš brez moči in nadležen. Kaj imaš danes od vseh tistih traparij, ki si jih užil, ker si poslušal tisto tvoje zapravljivko?

Mislil, da se še spominja mojih besed, ko sedaj niti svoje strehe nima nad glavo poleg vsega tega, kar je še meni odnesel kot posojilo. Pa naj bo do volj o tem.

V ponedeljek pred volitvami smo poslušali na Holmes v Slo-

venskem domu govornike, ki so nam razlagali, kam gre naš davčni denar in kako nesramno zapravljajo politikaši. Temu se jaz prav nič ne čudim, saj imajo proste roke, saj lahko delajo kakor se jim poljubi, saj ni nobenega zanimanja od strani davkoplačevalcev, tistih par ljudi, ki je prišlo, ne pomeni nič. Dvorana bi morala biti nabito polna, a žalibog, da smo tako mrzli, kadar se gre za tako stvar.

Nič se ne čudim, da je neki Čeh opisal Slovence, ko je govoril na odru, precej žalostno. Jako imenitno je povedal tudi naš Josko Penko, ki je zelo dober govornik. To je nekaj groznega, kakor nas izkoriščajo. Prav dobro je povedal tudi neki Anglež, ki nam je čital odlomke iz angleških časopisov, kako je vse to zvezano s temi politikaši. Izvoljeno je pa tako vse, kar je za izvoliti, pa naj voli človek še tako nasprotno.

Še nekaj. Tudi slovenski councilmani so bili povabljeni na ta demokratski shod v 32. vardi, ki je bil sklican v korist davkoplačevalcev, pa ni bilo nobenega na izpregled, zakaj ne, že sami vedo!!!! To ti je clevelandška postavodaja, ki deluje le v škodo davkoplačevalcev. Sedaj so zopet dali prosto vodo cerkvam in bolnišnicam. Pa nič ne rečem, če so jo dali cerkvam, ker tam se je itak ne rabi veliko, ampak zakaj so jo dali bolnišnicam? Ali ne računajo bolnišnice dovolj visoke cene vsem, ki se pridejo zdraviti? Saj te en sam malenkostni urez (operacija) stane takoj par sto dolarjev, če si pa kaj dalj časa v bolnišnici in če nisi dobro podkovan, pa bi še kožo slekli s tebe.

Ena sama bolnišnica porabi

več vode kot stanovalci ene ulice, potem gre pa vse na nas. Zakaj bi samo reveži plačevali za vodo, naj še tisti bogatini nekaj prispevajo. Dobro vem, da z mojim pisanjem nič ne napravim, ampak nikakor ne morem biti taka kot je večina žensk, da se oglasijo samo, kadar se gre za zabave. Ko jih tako opominjam, pa mi povejo: "Oh, kaj nas to briga, kakor bodo drugi, tako bomo pa še mi." To je zelo žalostna brezbriznost. Žalostno, a resnično!

Pozdrav,

Mrs. Modrijan.

MAJHEN DOKAZ ZA VELIK ZLOČIN

So rešitve kriminalnih afer, ki visijo dobesedno na lasu. Mikroskopska preiskava las je postala važen pripomoček kriminalistike. Gradnjo in lastnosti človeških ter živalskih las in dlak so danes že tako izvrstno proučili ter razvrstili, da je mogoče pod mikroskopom dobiti odgovor na mnoga vprašanja.

En sam las, ki ga pusti zločinec na kraju svojega dejanja, ga lahko privede maščevalni pravici v roke. Ali je las moškega, ženske ali otroka, mlade ali stare osebe? Ali je las belokožca, zamorca ali Mongola? Ali je pobarvan? Ali je po naravi nakodran ali umetno? Ali pripada človeku s kratko pristrženimi ali dolgimi lasmi? Ali je njegov lastnik zdrav ali bolan?

Na vsa ta vprašanja daje mikroskopska preiskava točen odgovor in pri tem niti ni treba, da bi bil las cel, zadostuje ga le delček. Če najdemo na primer na orožju osumljenca tenek las in pokaže preiskava, da pripada že važen dokaz proti morilcu v rokah. Istovetnost las določene osebe se da ugotoviti po številnih znakih rav tako gotovo, kakor istovetnost po prstnih odtisih. Za takšne preiskave uporabljajo kriminalisti mikroskope posebne konstrukcije.

IZ PRIMORJA

Nabrežina, III. 1940. V visoki starosti 84 let je nenadoma umrl Josip Caharija, posestnik in industrijec. To je bil zadnji od treh bratov dobro znane Caharijeve družine, ki so si z izredno marljivim delom pridobili lepo imetje. Pokojni je imel že pred vojno lepo razširjeno industrijo marmorja. Pošiljal je kamnoseške izdelke iz svojih komnolomov v vse večje kraje Avstro-ogrskih in Bolgarijo in v Rumunijo. V Egiptu je imel s svojim bratom veliko kamnoseško industrijo kraškega marmorja. Vojna vihra mu je povzročila neprecenljivo škodo. Po vojski moral pričeti na novo s svojimi industrijami. Bil je mož kremitnega in veselega značaja. Za njim žalujejo v velikem krogu znanecv in prijateljev tri hčerke in sin. Otroke je vzgojil v narodnem zavednem duhu in so vsi poročeni v Jugoslaviji.

Gorica. — Za novega pokrajinskega fašističnega tajnika je imenovan Fulvij Gerardi na mesto dosedanjega tajnika dr. A. Vanellija. —Trst. V nekdani tovarni o lja pri Sv. Ivanu je prišlo do težke nesreče. Ko so pobirali staro železo v nekem skladišču, so našli med drugim tudi grana to. Pet delavcev jo je hotelo odpreti, pa je pri tem prišlo do eksplozije, ki je ubila tri delavce in ranila dva. Pogreb žrtev se je vršil na občinske stroške. —Vipava. Za župana v trgu Vipava je bil imenovan geodet Friderih Ticozzi. —Lokev. Goreti je pričelo v hiši Franca Umeke. Takoj so poklicali gasilce iz Trsta. Čeprav so domačini pomagali ga-

siti požar, je ogenj uničil celo hišo. Škoda znaša okoli 6000 lir in je pokrita z zavarovalnico. —Opatjeselo. V Klancih je bila kaznovana gostilničarka Avgustina Perlic, ker je imela odprto gostilno preko policijske ure.

—Trst. Ker so prodajale slabo mleko, ki ni imelo odgovarjajoče količine tolsče so bile kaznovane pred tržaškim sodiščem z denarnimi kaznimi po 200 do 300 lir sledeče mlekarice: Čepak Josipina por. Tul iz Dekanov, Ravber Marija por. Guštin iz Vel. Repna, Berdon Marina por. Cunja iz Loga, Pankrac Josipina por. Vodopivec iz Doline in Filipič Ema iz Doline.

—Knežak, feb. 1940. V nedeljo, dne 11. t. m., se je nenadoma pojavil ogenj v kompleksu, zasajenim z borovci okrog vrha Milanje v bližini Snežnika. Ogenj se je silno hitro širil in zavzel velik obseg. Pri gašenju požara so bili najprej karabinerji in vojaštvo, a kmalu so prišli tudi gasilci iz Ilirske Bistrice. Vsi skupaj so imeli precej dela, preden so ogenj zadušili. Obseg zemljišča, ki ga je ogenj zajel in višina škode ni znana, vemo le da je znatna. Tudi vzrok požara nam ni znan, najbrže pa je kriva neprevidnost.

—Trst. Umrl so: Franc Boklič 36, Aleksander Tružnovec 822, Bruno Ogris 40, Maksimilijan Tul 27, Amalija Batič vd. Golobič 68, Justina Čok vd. Rupnik 77, Anton Slokar 75, Martin Dobrila 80, Marija Perič vd. Cotic 82, Marija Dujanič 85, Ana Cunjac vd. German 73, Rudolf Bizjak 33, Anton Braz 75, Ivana Sila vd. Gollwitzer 51, Ivan Požar 45, Josipina Prinčič por. Boškini 47, Alojzija Planišič vd. Kobal 76, Ursula Komar vd. Koretič 70, Antonija Blaznik vd. Bizjak 79, Katarina Fabjan por. Ražem 46, Benedikt Bratič 63, Evgen Rebec 72, Telesza Karnjel vd. Planinc 83, Ursula Križman vd. Dekleva 76, Marija Polak vd. Špetič 81, Franc Križmančič 54, Ivan Krasnica 57, Lovrenc Žigon 74, Lucija Ribarič por. Ribarič 44, Evgenija Kosovel vd. Podpoj 60, Amalija Levec por. Ozvald 68, Avgustin Orel 68, Peter Bajt 54, Josip Majcen 82.

—Trst. Feb. 1940. Davek na nepremičnine odnosno na zgradarino je bil povišan v novem davčnem letu, in sicer prav znatno. Baje so predvideli, da bo ta dodatni zvišek davka na zgradarino znašal letno 7 milijard lir.

MALI OGLASI

V najem

se odda stanovanje 5 sob, zgorej, in garaža, vse prenovljeno. Nahaja se na 899 Royal Rd. Odda se pošteni slovenski družini. Poizve se na 1133 Norwood Rd. (81)

Moderna trgovina naprodaj

Proda se moderna in dobro vpeljana konfekcijska trgovina, stara že nad 30 let; vsa prenovljena. Električni fountain, Frigidaire kabinet za sladolede itd. Jako zmerna najemnina; najemninska pogodba za pet let. Jo morate videti, da jo boste znali ceniti. 1401 E. 55th St., ali pokličite E. D. C. 9707. Carl Spretnak, lastnik. (81)

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

KENmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Vse vrste premog in bukova drva dobite lahko po najnižjih cenah. Pokličite KENmore 5374 — 4881.

Jos. Kern
853 E. 156th St.
(Thurs. x)

EUCLID BRAND VINO

od 69c galona naprej

Mandel's Winery BW 215

TED MANDEL, lastnik

821 E. 222d St. KENmore 3445

Angleški avijatičarji na povratku s poleta nad nemškim ozemljem. Nad 30 zrakov plovov je poletelo nad največjo postojanko nemške zračne sile v Severnem morju na otoku Sylt. Za seboj so zapustili same ruševine in razdejane, kajti vrženih je bilo nad 1.000 bomb.

Najlepše oblečene ženske. Ravnatelj Modne akademije v New Yorku, Emil Hartman, izroča medaljo najlepše oblečeni ženski, Hildegarde. Ostale so od leve: Lucy Monroe, Catherine Littlefield, Helena Rubinstein, Helen Menken.

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

S takim veseljem je poslušal njune besede, tako je bil srečen, kadar sta si zaželeli kakega cveta, do katerega je moral splezati, ali če sta kaj pozabili, da je stekel po tisto stvar — tako se je gnil, pa se mu je še zdela, da je prepočasen. In kadar se je čisto stemnilo, je sedela mlada dama h klavirju in zaigrala kako mirno melodijo ali pa zapela s svojim nežnim glasom kako staro pesem, kakršne je njena teta tako rada poslušala. Take čase niso prižigali luči in Oliver je sedel k oknu in ves zamaknjen poslušal sladko godbo.

In kadar je prišla nedelja, kako vse drugače je prebil ta dan, kot je bil doslej vajen! In kako je bil zraven ves srečen — kakor vse druge dni v tem prebleženem času. Mala cerkva zjutraj, zelenje se ji je spenjalo okrog oken, zunaj so peli ptiči in blage vonjave so silile skozi nizka vrata in razlivala opojnost po prijazni veži božji. Ubogo ljudstvo je bilo tako čedno in snažno oblečeno in je klečalo tako pobožno v molitvi, da je bilo videti, kako so se zbrali iz veselja in ne zaradi nadležne dolžnosti. In njih petje, čeprav neizvežbano, je bilo tako iskreno in je zvenelo, vsaj Oliverovim ušesom, bolj ubrano, nego kar ga je slišal kdaj prej v drugih cerkvah. Potem zopet sprehodi, kakor po navadi, na katerih so se večkrat oglasili v čednih kmečkih hišah. Zvečer pa je čital Oliver nekoliko poglavij iz svetega pisma, ki se jih je učil ves teden, in pri tem opravlilu je čutil več ponosa in veselja, kakor če bi bil sam duhovnik.

Vsako jutro je bil Oliver že ob šestih pokoncu, hodil je po polju, stikal po mejah vsenaokrog za poljskim cvetjem, zlagal ga v šopke in nosil domov, kjer je z njim skrbno okrasil mizo za zajtrk. Zraven je bral po navodilu umnega vaškega cerkovnika svežega kačka za gospodične ptičke in jim z njim opletal kletke. In ko je oskrbel ptiče, so ga poslali navadno po kakem

dobrodelnem poslu v vas; ali, če tega ne, so se igrali na trati kriket; ali, če tega ne, je bilo vedno kaj dela na vrtu ali z rastlinami. V tem ga je vadil isti mojster, ki je bil po svojem poklicu vrtnar. Z veliko marljivostjo se je oprijel vrtnarstva. In nato je prišla gospodična Roza, ki ga ni mogla prehaliti za vse, kar je naredil.

Tako so pretekali trije meseci. Trije meseci, ki bi bili tudi najbolj razvajenemu človeku doba neskajljene sreče. Oliveru pa je bil ta čas že prava, resnična blaženost. Najčistejše in najljubeznivejše velikodušje na eni strani, najvernejša, srčno občutena hvaležnost na drugi — ni čuda, da se je Oliver Twist s staro gospo in njeno nečakinjo čisto domačil in da sta bili obe ponosni na gorečo vdanost tega mladega, čustvenega srca ter mu vračali enako naklonjenost.

TRI IN TRIDESETO POGLAVJE

Oliveru in njegovima prijateljicami se sreča skali.

Naglo je minila pomlad in prišlo je poletje. In vasica, že prej lepa, je zdaj sijala v vsej bujnosti svojega bogastva. Drevo, ki je bilo prve mesece bomo in golo, se je razbohotilo v čvrsto življenje in zdravje, je iztezalo zelene roke preko žejnih tal, spremenilo puste goličave v ljubka senčna zatišja, iz katerih je neslo oko daleč po široki pokrajini, žareči v sončnih žarkih. Zemlja se je odela v najsvetlejšo zelenje in je puhtela najžlahtnejše dišave. Leto je bilo v svoji prvi, krepki moči, vse je dehtelo od veselja in krassote.

Mirno življenje v vasi je šlo še po starem, in isto vedro veselje je vladalo med prebivalci. Oliver se je že davno popravil in okreplil; a zdravje in bolezen mu nista spremenila gorkih čustev do obličja, kakor se to pri mnogih ljudeh tako rado zgodi. Bil je vedno enako krotko, vdano, čustveno bitje, kakor je bil v dneh boleznih, ko je bil odvisen od negre in tolažbe svojih prijateljev.

Neki lep večer so šli na daljši sprehod kakor po navadi; kajti dan je bil izredno gorak, mesec je svetil in lahen vetrič je pihljal z okrepujočo svežino. Vrh tega je bila Roza zelo do-

bre volje, in tako so hodili v prijaznih pomenkih in prišli mnogo dalje, nego na svojih običajnih sprehodih. Gospa Maylijeva je bila malo utrujena, zato so se vračali domov bolj počasi. Mlada dama je snela samo svoj preprosti klobuk ter sela, kakor po navadi, h klavirju. Najprej so ji begali prsti kakor v razmišljenosti preko tipk, nato pa je prešla v lahno in zelo veličastno melodijo. Sredi igre pa je nenadoma na glas zaihtela.

"Roza, draga moja!" je rekla starejša dama.

Roza ni odgovorila, temveč je zaigrala hitreje, kakor da jo je ta nagovor predramil iz mučnih misli.

"Roza, predraga!" je vzkliknila gospa Maylijeva, naglo vstala in se sklonila nad njo. "Kaj je to? Objokana? Ljubo dete, kaj te žalosti?"

"Nič, tetka, nič," je odgovorila Roza. "Ne vem, kaj je, ne morem opisati, a čutim —"

"Pa ne, da bi bila bolna, draga?" je segla v besedo gospa Maylijeva.

"Ne, ne! O, nič bolna," je odgovorila Roza in se stresla, kakor da jo je spreletel smrten mrz, ko je govorila. "Tako mi bo bolje. Zapri okno, prosim."

Oliver je hitel izpolniti njeno željo. Mlada dama si je prizadevala priklicati prejšnjo veselost in je poskusila zaigrati živahnijo melodijo, a onemogli so ji padli prsti na tipke. Nato si je zakrila obraz z rokami, omahnila na zofo, in udrla so se ji solze, ki jih ni mogla več zadrževati.

"Dete moje!" je rekla starejša dama in jo oklenila z rokami. "Take te nisem videla še nikoli."

"Nisem vas hotela vznemirjati, dokler je bilo mogoče," je odgovorila Roza. "Na vso moč sem se upirala, a zdaj ne morem več. Bojim se, da sem bolna, tetka."

In je res bila; zakaj ko so prinesli luč, so videli, da se ji je prelila barva na licu v tem kratkem času, kar so se vrnili, v marmorno belino. Izraz ni izgubil nič svoje lepote, a spremenen je bil in na nežnem obrazu so se pojavile neke plahe, nemirne črte, kakršnih ni bilo na njem nikoli prej. Hip nato ga je zalila temna rdečica in milo, modro oko ji je skalila zmedenost. A tudi to je izginilo kakor senca bežečega oblaka in zopet je bila mrtvaško blede.

Oliver, ki je plaho gledal staro damo, je zapazil, da so jo ta znamenja vznemirila; in vznemirjen je bil tudi sam. Ko pa je videl, da se dela, kakor da ni nič posebnega, je zatajil tudi on svoje razburjenje, in obneslo se jima je, da je bila Roza že boljše volje, ko ji je velela teta, naj gre v posteljo. In na videz je

bila tudi bolj zdrava; zatrčila je, da se ji zdi, da bo jutri že čisto zdrava vstala.

"Upam," je rekel Oliver, ko se je vrnila gospa Maylijeva, "da ne bo nič hudega. Gospodična je videti nocoj res slaba, ampak —"

Stara gospa mu je namignila, naj ne govori, sedla je v temen kot in nekaj časa molčala. Na posled pa je rekla s trepetajočim glasom:

"Upam, Oliver. Nekaj let sem bila z njo zelo srečna — presrečna morebiti. Mogoče je sedaj čas, da me doleti nesreča. Pa upam, da ne tisto."

"Kaj?" je vprašal Oliver.

"Najtežji udarec," je dejala stara gospa, "da bi izgubila drago deklico, ki je bila dolgo moja tolažba in sreča."

"O, Bog ne zadeni!" je vzkliknil Oliver naglo.

"Amen na to, dete moje!" je rekla stara gospa in sklenila roke.

"Ni mogoče, da bi bila nevarnost tako strašna," je dejal Oliver. "Dve uri prej je bila še čisto zdrava."

"Sedaj je zelo bolna," je odgovorila gospa Maylijeva. "In še huje ji bo, mislim. Draga, draga Roza! O, kaj bi počela brez nje!"

Tako močno se je vdala žalost, da je Oliver premagal svojo lastno potrnost in jo skušal potolažiti; prosil jo je, naj se pomiri že ljubi mladi dami na ljubo.

"In pomislite, gospa," je rekel Oliver, ko so ga samega kljub vsemu prizadevanju in premagovanju posilile solze, "o, pomislite, kako je mlada in dobra, in kako gre sama radost in sama tolažba od nje. Vem gotovo, vam na ljubo, ki ste sami tako dobri, in zaradi sebe in zaradi vseh, ki jih tako osrečuje, ne bo umrla. Bog ne bo dal, da bi umrla tako mlada."

"Tiho!" je rekla gospa Maylijeva in položila Oliveru roko na glavo. "Otrok si in tako govoriš, ubožček! A kljub temu si me spomnil moje dolžnosti. Pomni, da sem jo za trenutek, Oliver. Pa upam, da mi bo oproščeno, zakaj stara sem in videla sem že dovolj čisto bolezen in smrt, da vem, kako boli ločitev od dragih bitij. Tudi sem dovolj doživela in vem, da nam ne ostanejo ravno najmlajši in najbolj izmed tistih, ki jih ljubimo. A to naj bi nas tolažilo v potrtosti, zakaj nebesa so pravična, in taki naključki nas jasno uče, da je tam lepši svet in da moramo biti vsak hip pripravljeni na pot. Zgodi se božja volja! Rada jo imam; in On edini ve, kako zelo."

Presenečen je Oliver videl, da je gospa Maylijeva med temi be-

sedami bolečino siloma premagala in se popolnoma umirila in ojačila. Še bolj pa se je čudil, ko je opazil, da je ta jakost trajala in da je bila gospa Maylijeva ob vseh naslednjih skrbih in trpljenju mirna in zbranega

duha in da je vršila vse dolžnosti, ki jih je imela do bolnice, krepko, na videz celo z veseljem. A bil je še mlad in ni vedel, česa so zmogljive krepke duše, kadar sila pritiska. Pa kako bi bil vedel to on, ko so si še tiste duše

same tega redkokdaj v svesti. (Dolje prihodnjič)

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEnderson 9231

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Ako potrebujete

KAKŠNA POPRAVILA
PRI STREHAH, ŽLEBOVIH IN FURNEZIJH

se oglašite lahko pri

JERRY GLAVAČ

1052 Addison Rd.

ali pokličite

HEnderson 5779

POSAMEŽNI SEDEŽI

NAPRODAJ SEDAJ

NORTHERN OHIO OPERA ASSOCIATION PREDSTAVLJA

METROPOLITAN OPERA

Association iz New Yorka

Edward Johnson, General Manager, Edward Zeigler, Asst. Gen. Manager, Earle R. Lewis, Asst. Gen. Manager

Od 8. do 13. aprila v mestnem avditoriju

AIDA PONDELJEK, APRIL 8

TANNHAEUSER TOREK, APRIL 9

LA BOHEME SREDO, APRIL 10

CARMEN ČETRTEK, APRIL 11

MADAME BUTTERFLY PETEK POPOLNE, APRIL 12

TRISTAN UND ISOLDE PETEK VEČER, APRIL 12

LA TRAVIATA APRIL 13 SOB. POP.

LA GIOCONDA SOB. ZV. APRIL 13

Cene sedežem \$1, \$2, \$3, \$4, \$5, \$6, brez davka

(Če naročite po pošti, pridenite kupon z znamko za nazaj)

UNION BANK OF COMMERCE

Main Banking Lobby E. Ninth at Euclid, MAIn 6300

Urad odprti od 9 dop. do 5:30 pop. dnevno.

VABILO NA
plesno veselico
društva St. Vitus Boosters, št. 25 KSKJ
V SOBOTO, 6. APRILA 1940
V SND NA ST. CLAIR AVE.
Vstopnina 35 centov
LOUIS TREBAR ORKESTER

Jos. Zele in Sinovi

POGREBNI ZAVOD

Avtomobil in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago.

Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo

6502 ST. CLAIR AVENUE Tel.: ENdlicott 0583

COLLINWOODSKI URAD: 452 E. 152ND STREET Tel.: KEEmore 3118

Previdni in gospodarski
ljudje

vedno najprej pogledajo

OGLASE

Ameriški Domovini

in potem gredo kupovat k trgovcu, ki v tem listu oglašuje.

Trgovci, zavedajte se nakupovalne moči slovenskega naroda in oglašujte svoje blago

AMERIŠKI DOMOVINI

Izplačalo se vam bo!

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI

Stanley J. Ausec

ki je preminul v četrtoči dobi
dne 4. aprila, 1938

Dragi nam sinko in bratec. Ob času, ko se narava prebuja, nam lega globoka žalost na srce. Tam na božji njivi nam v večnemu snu počiva ljubi sinko in nezabni bratec. Ob tužni obletnici Ti močno žalostni kličemo: Spočij se v Bogu do svidenja nad zvezdami!

Zalujoci:

Starši, bratec in sestre.
Cleveland, O., 4. aprila, 1940.

